

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122201138
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122201138.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v spore žalobcu: A. B., C., D. XX, právne zastúpeného: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Advokátska kancelária, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko IČO: 47258 713, právne zastúpenému SOUKENÍK- ŠTRPKA, s.r.o.. Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36862711 o určenie, že úver je bezúročný, bez poplatkov a neprijateľnosť zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. zamietá žalobu v časti o určenie, že úver poskytnutý na základe žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.12.2009, je bezúročný a bez poplatkov.

I.a. V tejto časti konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

II. určuje, že zmluvná podmienka v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zo dňa 19.12.2009 uvedená v časti C) kreditná karta, v znení: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 700,00 EUR (21.088,20 SKK) a vydala kreditnú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie kreditnej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania, a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ňou stanovenú nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II.a. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

III. určuje, že zmluvná podmienka v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zo dňa 19.12.2009 uvedená vo Všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, obsiahnutá v časti III.-4. Splácanie úveru, v bode III. - 4.-1., v znení: „Cetelem splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov zverejneného Cetelemom (ďalej len „SP“), vrátane čiastky určenej na úhradu poisťného, pokiaľ je klient poistený a príslušnej časti úverovej istiny.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III.a. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

IV. určuje, že zmluvná podmienka v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zo dňa 19.12.2009 uvedená vo Všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru v časti III.-5. Zabezpečenie pohľadávky z úveru, v bode III. -5.-4., v znení:

„Cetelem je oprávnený požadovať od klienta na zabezpečenie svojej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere splnomocnenie, ktorým klient splnomocňuje Cetelem na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t.j., aby v klientovom mene uznal klientov záväzok voči Cetelemu zo zmluvy o úvere tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre exekúciu podľa ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov na celý klientov majetok, do výšky vzniknutej pohľadávky alebo jej zostatku v prípade čiastočného splatenia dlhu, vrátane príslušenstva a zmluvných pokút.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV.a. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu 26.01.2022 domáha rozhodnutia, že

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zo dňa 19.12.2009, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zo dňa 19.12.2009 uvedená v časti C) kreditná karta, v znení: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 700,00 EUR (21.088,20 SKK) a vydala kreditnú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie kreditnej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania, a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ňou stanovenú nižšiu výšku. Zavazujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zo dňa 19.12.2009 uvedená vo Všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, obsiahnutá v časti III.-4. Splácanie úveru, v bode III. - 4.-1., v znení: „Cetelem splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov zverejneného Cetelemom (ďalej len „SP“), vrátane čiastky určenej na úhradu poistného, pokiaľ je klient poistený a príslušnej časti úverovej istiny.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zo dňa 19.12.2009 uvedená vo Všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru v časti III.-5. Zabezpečenie pohľadávky z úveru, v bode III. -5.-4., v znení: „Cetelem je oprávnený požadovať od klienta na zabezpečenie svojej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere splnomocnenie, ktorým klient splnomocňuje Cetelem na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t.j., aby v klientovom mene uznal klientov záväzok voči Cetelemu zo zmluvy o úvere tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre exekúciu podľa ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov na celý klientov majetok, do výšky vzniknutej pohľadávky alebo jej zostatku v prípade čiastočného splatenia dlhu, vrátane príslušenstva a zmluvných pokút.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že: S právnym predchodcom žalovaného uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu. Ide o Žiadost/Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, (číslo zmluvy neuvedené), zo dňa 19.12.2009 (ďalej len Zmluva). Predmetom Zmluvy bolo financovanie kúpy tovaru v hodnote 890,50 eura. Pri kúpe tovaru zaplatil priamu platbu 100,-- eur. Žalovaný mu teda poskytol úver vo výške 790,50 eura, s mesačnou splátkou 54,37 eura a počtom mesačných splátok 20. Právne predchodcovi žalovaného na predmetný úver uhradil sumu vo výške 790,50 eura. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem iného obsahovať: - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ZoSÚ), - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ZoSÚ). Podľa § 4 ods. 3 písm. b/ZoSÚ: „Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d), až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov“. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje

neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v časti C) Kreditná karta, v znení: tak ako je uvedené vo výroku II tohto rozsudku. Nakoľko žiadosť o nový produkt bola predformulovaná v Zmluve, ktorá sa uzatvárala na obstaranie iného produktu, teda poskytnutie klasického úveru, žiada, aby sa súd zaoberal legitímnosťou, resp. prijateľnosťou tejto zmluvnej podmienky ako aj tým, či takýto úkon mohol spôsobiť vznik zamýšľaného právneho úkonu. Žalobca je toho názoru, že uvedeným zmluvným ustanovením mu ako spotrebiteľovi, ktorý žiadal o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru bolo vnútené aj poskytnutie kontokorentného úveru, o ktorý nežiadal a nemal možnosť vylúčiť žiadosť o jeho poskytnutie, pričom prípadný kontokorentný úver, o ktorý mal žiadať v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru nebol špecifikovaný teda mu ako spotrebiteľovi bol vnútený produkt – úver, o ktorý nežiadal a v čase žiadosti nemal o podmienkach poskytnutia úveru zodpovedajúce informácie. Zmluva obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú vo Všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru obsiahnutá v časti III.-4. Splácanie úveru, v bode III. 4.-1., v znení: tak ako je uvedená vo výroku III. tohto rozsudku. Uvedené ustanovenie zmluvy umožňuje dodávateľovi, aby platby spotrebiteľa zarátaval najprv na úroky a poplatky a nakoniec na istinu úveru. To má za následok založenie nevyváženého vzťahu dodávateľa a spotrebiteľa v otázkach platenia úveru. Plnenie dlhu sa tak stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Predmetná zmluvná podmienka je všeobecná a neurčitá, keďže zo Zmluvy nevyplýva, aké konkrétne poplatky má spotrebiteľ platiť. Na základe takejto zmluvnej podmienky si tak môže dodávateľ uplatňovať voči spotrebiteľovi aj finančné nároky, na ktoré nemá zákonný nárok. Z daného zmluvného ustanovenia navyše vôbec nevyplýva výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky a spotrebiteľ preto nemá vedomosť na aké položky a v akej výške sú jeho platby započítavané. Túto zmluvnú podmienku Žalobca vo formulárovej zmluve nemohol odmietnuť, ak chcel úver získať. Žalovaný tým využil ako obchodník svoju mocenskú nadvládu nad žalobcom. Žalobca mal len dve možnosti, buď úver prijať, s podmienkami stanovenými obchodníkom, alebo úver neprijať. Na vyjednávanie nemal žiaden priestor. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, pretože si tým zhoršuje svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ. Zmluva obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú vo Všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru v časti III.-5. Zabezpečenie pohľadávky z úveru, v bode III. -5.-4., v znení: tak ako je uvedené vo výroku IV. tohto rozsudku.

3. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu 18.02.2022, kde uviedol, že Žalovaný ako veriteľ na strane jednej a žalobca ako dlžník na strane druhej uzavreli Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.12.2009 (ďalej len „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Žalovaný sa ako veriteľ Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal poskytnúť žalobcovi finančné plnenie v požadovanej výške a žalobca sa Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k splácaniu poskytnutého úveru. Žalobca sa podpisom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaviazal svoj záväzok splácať riadne a včas, a to v 9 mesačných splátkach vo výške 54,37 € vždy k 15. dňu v mesiaci počínajúc dňom 15.01.2010. Žalobca poskytnutý úver zo strany žalovaného splatil v zmysle podmienok dojednaných v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho zmluvný vzťah zanikol zákonom predpokladaným spôsobom teda splnením. V tejto súvislosti akcentuje na to, že zmluvný vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zanikol ku dňu 14.09.2010. Žalobca sa aj napriek vyššie uvedenému žalobou zo dňa 20.01.2022 doručenej konajúcejmu súdu dňa 26.01.2022 domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru a vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobca teda po viac ako jedenástich rokoch jeho pasivity inicioval súdne konanie, výsledok ktorého už nie je v žiadnom ohľade spôsobilý ovplyvniť jednak postavenie žalobcu v tomto zmluvnom vzťahu a jednak žiadne povinnosti zo žiadnej zo zmluvných strán už z tejto zmluvy nemôžu vzniknúť ani nastať. Akékoľvek rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, alebo ohľadom neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nedokáže žiadnym spôsobom posilniť, či inak zmeniť postavenie žalobcu. Žalovaný zastáva názor, že na vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok niet dôvodu pokiaľ je už zmluvný vzťah medzi stranami ukončený. Spotrebiteľ sa môže v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, konkrétne ust. § 137 písm. d) domáhať určenia právnej skutočnosti len ak to vyplýva z osobitného predpisu, pričom osobitným predpisom je v tomto prípade Zákon o ochrane spotrebiteľa s konkrétnym poukazom na jeho ust. § 3 ods. 3 a 5, z ktorých je zrejmé, že zákonodarca mal na mysli prípady keď zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom trvá. Už aj z logiky veci vyplýva, že iba počas trvania zmluvného vzťahu možno spotrebiteľa chrániť pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. S ohľadom na vyššie uvedené žalovaný na tomto mieste vyjadrenia vznáša námietku premlčanie voči právu, ktorým sa žalobca domáha určenia neprijateľnosti

zmluvných podmienok ako aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Zo skutkové stavu veci je zrejmé, že žalobca podal a zároveň žalobu doručil na príslušný súd dňa 26.01.2021, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, kedy sa žalobca mohol určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok ako aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru domáhať súdnou cestou. Žalovaný sa vyjadril aj k namietaným nedostatkom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu ohľadom absencie náležitostí, na ktoré v žalobe poukazuje žalobca. Rovnako namietal aplikáciu zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov na nami prejednávaný prípad, keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená dňa 19.12.2009, kedy bola spotrebiteľovi poskytovaná ochrana v inom rozsahu ako je tomu aktuálne v zmysle účinných právnych predpisov. Namietaný nedostatok Zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri aplikácii eurokonformného výkladu nepredstavuje takú náležitosť zmluvy, ktorá by bola nevyhnutná, ktorej absencia by automaticky spôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ ustanovenie na ktoré poukázal žalobca (ust. § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch) hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke. Čo sa týka namietaného nedostatku Zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rovine neuvedenia konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak v tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na to, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere sa uvádza: „Počet mes. splátok: 9, splatnosť k 15.01.2010 – 15.09.2010, Termín splatnosti je 15. deň v mesiaci.“ Keďže prvá splátka mala byť podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uhradená k 15.01.2010 je zrejmé, že pri 9 mesačných splátkach, posledná splátka pripadá na deň kedy od prvej splátky uplynie 9 mesiacov. Navyše tento časový údaj je v Zmluve o spotrebiteľskom úvere riadne uvedený a vymedzený (15.01.2010 – 15.09.2010). Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný uvádza, že žalobca mal objektívnu vedomosť o tom, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, čím žalovaný pochopiteľne splnil požiadavku vyplývajúcu mu z ust. § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch a preto považuje námietky žalobcu v tejto rovine za irelevantné. Žalovaný sa vyjadril aj k existencii neprijateľných zmluvných podmienok. Vo vzťahu k neprijateľnej podmienke uvedenej vo výroku II tohto rozsudku žalovaný uviedol, že revolvingový spotrebiteľský úver, a rovnako ani kreditná karta podľa časti C) Zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobcovi poskytnuté neboli, čo potom odôvodňuje prijatie záveru o tom, že medzi stranami sporu ani nedošlo ku vzniku zmluvného vzťahu. V danom prípade teda išlo iba o žiadosť žalobcu, ktorá avšak v dôsledku jej neprijatia zo strany žalovaného nikdy nemala za následok vznik nejakej zmluvy. Časť, na ktorú poukazuje žalobca obsahuje iba žiadosť žalobcu, ktorá svedčí iba o možnosti zmluvných strán v budúcnosti sa dohodnúť na úverovej zmluve o poskytnutí úverového rámca a to v závislosti od posúdenia údajov uvedených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere a s posúdením priebehu splácania klasického úveru zo strany žalobcu. Podľa mienky žalovaného, takéto zmluvné ustanovenie v žiadnom ohľade nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi predsa týmto nevznikajú žiadne práva ani povinnosti a preto žalovaný zastáva názor, že uvedená žiadosť nebola spôsobilá založiť nerovnováhu a už vôbec značnú nerovnováhu, ktorá by vychylovala zmluvnú rovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Vo vzťahu k neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku číslo III. tohto rozsudku žalovaný uviedol že predmetom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol na jednej strane záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi spotrebiteľský úver na kúpu tovaru a na strane druhej záväzok žalobcu poskytnutý úver žalovanému vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky dohodnuté v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Povinnosť žalobcu vrátiť poskytnuté finančné prostriedky spolu s dojednaným úrokom a poplatkami bola primárna povinnosť žalobcu, vyplývajúca už len z charakteru uzavretého zmluvného vzťahu. Žalobca trvá na tom, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky spočíva v tom, že toto ustanovenie zmluvy má žalovanému v postavení dodávateľa umožňovať započítavať mesačnú splátku najprv na úroky a poplatky a nakoniec na istinu úveru. S uvedeným sa avšak žalovaný nestotožňuje a dovoľuje si zotrvať na tom, že žalobca si toto ustanovenie vykladá nesprávne. Z vyššie citovaného ustanovenia nevyplýva oprávnenie žalovanému započítavať poukázanú mesačnú splátku najprv na úroky a poplatky a nakoniec na istinu úveru. Z uvedeného ustanovenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva to, že mesačná splátka bude započítavaná na úhradu úrokov a amortizáciu istiny, pričom to v akom poradí a v akej výške bude anuitná splátka započítavaná uvedené ustanovenie neupravuje. Žalovaný si dovoľuje uviesť, že z logiky veci vyplýva, že pomerná časť mesačnej splátky sa započítava na istinu a dojednaný úrok spolu s poplatkami. Nie je možné akceptovať výklad žalobcu, v zmysle ktorého sa má mesačná splátka započítavať najprv na úrok a poplatky a nakoniec na istinu úveru. Na začiatku čerpania úveru je zrejmé, že väčšina splátky sa bude započítavať na úroky, keďže prostriedky ktoré boli dlžníkovi poskytnuté ako úver, sú celé u dlžníka. Až

postupom ako dlžník plní jednotlivé splátky, dochádza aj k znižovaniu dlžnej sumy, čím sa postupom času mení pomer započítavania na istinu a úroky. Ku koncu doby splatnosti sa tento pomer otočí a väčšia časť zaplatenej splátky sa započítava na istinu a zvyšok na dojednané úroky. Podľa ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka: „Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.“ Vyššie citované zákonné ustanovenia sa vzťahujú aj na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže sa jedná o ustanovenia, ktoré v podrobnostiach upravujú daný zmluvný typ. Z ust. § 502 ods. 1 a § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný platiť dojednané úroky od počiatku, ako mu boli finančné prostriedky poskytnuté, pričom ak sa majú poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že v prípade ak má dlžník poskytnutý úver vrátiť v splátkach, tak v každej tejto splátke musí byť aj dojednaný zmluvný úrok. Považuje za vhodné zdôrazniť, že v rámci jedného záväzkového vzťahu sa môže použiť viacero druhov úprav. Napríklad pri úverovej zmluve sa použijú ustanovenia § 497 – 507 Obchodného zákonníka ako výlučná úprava úverovej zmluvy ako zmluvného typu v Obchodnom zákonníku. Uvedené vyplýva aj zo Stanovisko Národnej banky Slovenska k použitiu Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských obchodných vzťahoch publikované dňa 03.06.2015. Ustanovenie zmluvy, ktoré považuje žalobca za neprijateľnú zmluvnú podmienku avšak upravuje totožný postup započítavania mesačnej splátky na dohodnuté úroky a istinu úveru ako zákonná úprava. Výklad žalobcu, v zmysle ktorého sa má mesačná splátka započítavať najprv na úroky a poplatky a nakoniec na istinu nie je správny, pričom si dovoľujeme uviesť, že k takémuto výkladu nemožno ani s poukazom na koncipované ustanovenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospieť. Žalovaný sa vyjadril aj k neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku IV. tohto rozsudku, v tom zmysle, že samotné ustanovenie hovorí len o oprávnení žalovaného ako veriteľa požadovať predmetné splnomocnenie na spisanie notárskej zápisnice. Nie je preto možné hovoriť o hrubej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nie je splnená základná podmienka obsiahnutá v definícii neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle Občianskeho zákonníka. V kontexte vyššie uvedeného žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

4. Replikou doručenu súdu 14.03.2022 sa žalobca k vyjadreniu žalovaného vyjadril takto: Žalovaný sa mylne domnieva, že podaná žaloba je neprípustná pre rozpor s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Predmetná žaloba predstavuje efektívny procesný prostriedok pre žalobcu ako spotrebiteľa, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených a porušených práv v dôsledku nedodržania povinnosti žalovaného ako dodávateľa uvádzať v zmluve všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky vo formulárových zmluvách, ako aj nekalých obchodných praktík pri ich uzatváraní. Podaná žaloba má nepochybne nielen svoj individuálny význam, ale vzhľadom na charakter neprijateľnosti zmluvných podmienok aj generálny význam. Nesúhlasí s názorom žalovaného, že nie je možné z dôvodu premlčania určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a neprijateľnosť zmluvných podmienok. Žalovaný poukazuje, že predmetné uplatnené právo nepredstavuje majetkové právo spotrebiteľa, ale naopak je vecou a povinnosťou ex offo súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná bez ohľadu na to, či a kedy by sa spotrebiteľ určenia jej neplatnosti domáhal a naliehavý právny záujem sa v tomto prípade nemusí preukazovať. Tento princíp platí rovnako aj pri posúdení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný v podstate vykladá ustanovenie § 137 CSP tak, ako keby tento uzákoňoval taxatívny výpočet možných žalôb, brániac spotrebiteľovi podať žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru alebo neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pritom CSP ponechal, rovnako ako tomu bolo počas účinnosti OSP, exemplatívny výpočet druhu možných žalôb, teda prípustné sú aj iné žaloby, ako sú vymenované v § 137 CSP. S poukazom na čl. 3 ods. 2 CSP nie je možné nebrať na vedomie význam slova „najmä“ v § 137 CSP. Zákonodarca dokonca počíta, okrem iných alternatív, aj s alternatívou len určovacieho výroku už priamo v CSP v ust. § 298 CSP. Dostatočnú legitimitu na podanie určovacej žaloby na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale aj iné určovacie žaloby s cieľom ochrany spotrebiteľa poskytuje už citované ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj § 53a ods. 1 OZ. Poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení zák. č. 279/2017 Z. z., s účinnosťou od 01.01.2018, podľa ktorého: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba).“ Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba) znie: „18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.“ Nemali by preto už byť žiadne pochybnosti o tom, že od 01.01.2018 sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď to ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. výslovne umožňuje, a to práve s odkazom na § 137

CSP. Citované ustanovenie je potrebné aplikovať aj na úverový vzťah založený zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Už v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy bolo možné v zmysle OSP alebo aj neskôr CSP umožnené domáhať sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľskej zmluvy. Podstata omylu žalovaného spočíva v tom, že ustanovenie § 11 ods. 4, v znení novely č. 279/2017 Z. z., s účinnosťou od 01.01.2018, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od účinnosti sa novela § 11 ods. 4, vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Je predsa zrejmé, že novelizovať bolo možné iba zákona č. 129/2010 Z.z. a nie už neúčinný zákon č. 258/2001 Z.z., ktorý bol zrušený práve zákonom č. 129/2010 Z.z.. Preto nároky vyplývajúce zo zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné považovať za nároky vzťahujúce sa aj na právne vzťahy vzniknuté ešte za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z.. Ak ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., v platnom znení, práve s odkazom na § 137 CSP, umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy žalobou, tak v zmysle zásady, že vo väčšom je obsiahnuté menšie, ak sa spotrebiteľ môže domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak sa môže domáhať žalobou aj určenia neplatnosti ktorejkoľvek neplatnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, lebo určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, je taktiež určením neplatnosti zmluvy. Pre úplnosť však je potrebné zdôrazniť, že určovanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky malo oporu v zákone aj pred 01.01.2018, v zmysle § 137 CSP, § 298 CSP a v zmysle zák. č. 250/2007 Z. z. a § 53a OZ. Z názorov žalovaného by vyplývalo, že určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok je len akýmsi vedľajším produktom iného spotrebiteľského sporu. V skutočnosti je však určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych spotrebiteľských sporoch hlavným prostriedkom a cieľom ochrany spotrebiteľov v EÚ. K Bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobca uviedol, že zmluvné vymedzenie počtu splátok a termínu splatnosti splátky nepovažuje za dostatočne konkrétne a zrozumiteľné vyjadrenie smerujúce k naplneniu zmyslu a účelu zákonného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Zákonodarca by inak neuviedol ako ďalšiu povinnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy aj údaj o počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i). Vyjadrenie konkrétneho dňa, mesiaca a roka ako údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru má pri podpise spotrebiteľskej zmluvy význam pre spotrebiteľa či ponúknutý úver akceptuje alebo nie, a to vzhľadom na subjektívne posúdenie svojej budúcej ekonomicko-finančnej situácie. Spotrebiteľ by mal mať presne určené do kedy má úver splácať a ponechať to na počítanie spotrebiteľom nie je naplnením účelu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g). Konanie žalovaného z tohto hľadiska môže označiť ako nekalú obchodnú praktiku, pričom považuje za neprípustné, aby dodávateľ prenášal svoju zákonnú povinnosť priamo na spotrebiteľa (spotrebiteľ si musí samostatne vypočítať termín konečnej splatnosti na základe údajov uvedených v zmluve). Čo sa týka neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok, tak pre súdenú vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú. Za alibistické považuje tvrdenie, že obsah predmetných neprijateľných zmluvných podmienok nebol naplnený, pretože išlo iba o jeho žiadosť, ktorá žalovaným nebola prijatá. Tieto závery žalovaného sa rozchádzajú s realitou, pretože žalovaný autoritatívne z pozície dodávateľa uvedené ustanovenia zakomponoval do textu spotrebiteľskej zmluvy, žalovaný o nič z týchto zmluvných podmienok nežiadal. Čo sa týka poradia započítania, tak už len z vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že prioritou žalovaného ako veriteľa nebolo započítavať jednotlivé splátky od začiatku najprv na istinu, čím postupoval v rozpore s ustanovenia Občianskeho zákonníka. V spotrebiteľských vzťahoch je neprípustné započítanie splátok podľa Obchodného zákonníka, ako to uvádza žalovaný.

5. V duplike doručenej súdu 02.09.2022 žalovaný uviedol, že zmluvný vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.12.2009 zanikol ku dňu 14.09.2010, v dôsledku čoho už v tomto zmluvnom vzťahu nemôžu vzniknúť ani nastať žiadne povinnosti ani práva a to žiadnej zo zmluvných strán. Vyhovenie takejto žalobe teda nemá žiaden praktický dopad na individuálne práva spotrebiteľa a rovnako nie je spôsobilé odstrániť domnelý stav právnej neistoty v jeho právnom postavení. Na tomto mieste považujeme za potrebné poukázať na to, že žalobca ani v žalobe a ani v podaní zo dňa 14.03.2022 neuviedol žiadny skutkový a ani právny dôvod, pre ktorý sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti ako aj neprijateľnosti zmluvných podmienok domáha a ako predmetné určenie zmení jeho právne postavenie, keďže sa tak objektívne nestalo v posledných dvanástich rokoch po zániku zmluvného vzťahu. Pokiaľ teda v prejednávanej veci absentuje reálne existujúci spor ako predpoklad vedenia každého sporového konania, nemožno žalobu žalobcu vnímať inak ako nedôvodnú. Rovnako v prejednávanej veci absentuje právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti

poskytnutého úver ako aj určení neprijateľných zmluvných podmienok. Žalovaný má za to, že žaloba žalobcu v tomto prípade nie je prostriedkom ochrany ani ohrozeného a ani porušeného práva. Žalovaný rešpektuje ochranu spotrebiteľa, avšak namieta najmä absenciu akéhokoľvek dôvodu a právny záujem na rozhodovaní o neprijateľnej zmluvnej podmienke. Žalovaný zotrval na svojej argumentácii, podľa ktorej uvedená žiadosť spotrebiteľa nenapĺňa znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka a to práve z dôvodu, že táto nevyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda nie je spôsobilá viesť k značnej procesnej nevýhode jednej z procesných strán. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu ohľadom započítavania splátok uhradených žalobcom opätovne uviedol, že aj napriek tomu, že sa žalobca snaží navodiť dojem o započítavaní, ktorý nie je podľa jeho mienky správny, tak faktom je, že žalovaný postupoval v zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nikdy si voči žalobcovi neuplatnil iné nároky ako tie, na ktoré mal právny dôvod v zmysle uzavretej zmluvy. V tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na to, že žalobca splatil úver poskytnutý žalovaným v termíne, ktorý korešponduje so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a preto považuje domnienky ohľadom nesprávneho započítavania za úplne irelevantné.

6. Dňa 28.9.2023 vykonal súd v konaní pojednávanie, na ktorom žalobca zotrval na podanej žalobe na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. Žalobca poukázal na absenciu podstatných náležitostí v zmluve, pričom žalovaný argumentuje len rozhodnutím C42/2015, avšak je potrebné poukázať na skutočnosť, že na predmetný právny vzťah nemožno aplikovať zákon 129/2010, ale je potrebné aplikovať zákon 258/2001. Rozdiel v týchto zákonoch vyplýva zo smernice 102/87, kde sa nevyžaduje plná harmonizácia. Z toho dôvodu je potrebné konštatovať, že nemožno aplikovať rozhodnutie C42/15. Taktiež čo sa týka výšky, počtu a termínov splátok, žalobca poukazuje na rozhodnutie 4Cdo/122/2019 z 29.4.2020, kde z tohto rozhodnutia vyplýva, že je potrebné aplikovať zákon 258/2001 a Smernicu 87/102. Čo sa týka neprijateľných zmluvných podmienok, ide o notoricky známe neprijateľné zmluvné podmienky a navrhujú, aby súd opätovne vyhlásil ich neprijateľnosť.

7. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný zotrváva na svojich podaniach. Poukazuje na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zanikla pred 13 rokmi s plnením po uplynutí 13 rokoch. S poukazom na zásadu, že právo patrí bdelym, nemožno pristúpiť na určenie neprijateľných zmluvných podmienok

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie nasledovnými listinnými dôkazmi doručenými žalobcom a žalovaným tak ako sú uvedené nižšie:

9. Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový stav:

10. Dňa 19.12.2009 uzatvorili žalobca ako spotrebiteľ a právny predchodca žalovaného CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava 812 36, IČO: 35 787 783 ako veriteľ – žiadosť/zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. V zmluve, respektíve žiadosti, ktorá bola vyhlásením partnera pôvodného veriteľa odsúhlasená boli uvedené nasledujúce parametre úveru: výška úveru 790,50 eur, pri štandardnej variante bolo dohodnuté: počet mesačných splátok: 20, výška mesačnej splátky: 54,37 eur, 1 splátka splatná najneskôr do 15.01.2010, súčet mesačných splátok: 1087,40 eur, celkové náklady: 296,90 eur, ročná úroková sadzba: 39%, R P M N: 46,79%, priemerná hodnota R P M N v percentách: 48,96. Pri 2 zrýchlenej variante bolo dohodnuté: počet mesačných splátok: 9, výška mesačnej splátky: 54,37 eur, splatnosť k 15.01.2010 - 15.09.2010, doplatok k 01.10.2010: 301,17 eur, celkové náklady: 0 eur, ročná úroková sadzba 0%, R P M N 0%, priemerná hodnota R P M N percentách pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru na trhu SR: 51,75, termín splatnosti 15. deň v mesiaci, ak nie je využitá varianta číslo 2, platí že klient zvolil variantu číslo 1. Spôsob splácania: poštovou poukážku. Predmetným úverom bola financovaná kúpa televízora LCD. V tejto žiadosti/zmluve boli uvedené zmluvné podmienky tak ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku.

11. Z predložených poštových peňažných poukazov na číslo listu 13 mal súd za preukázané, že žalobca uhradil jednotlivé splátky úveru vo výške 54,37 eur deviatimi splátkami v období od 12.01.2010. Z uvedeného tiež vyplýva, že žalovaný uhradil predmetný úver zrýchleným variantom.

12. Súd zistil vo veci nasledujúci právny stav:

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 369 Obchodného zákonníka (1), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné v zmluve povinnosti (2) právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve a to bez potreby osobitného upozornenia. (3) Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

15. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.2008 do 31.03.2015, (2) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 53 Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.2008 do 28.02.2010, (1) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2004 do 12.06.2014, (1) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, (1) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

20. Podľa § 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, (1) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 - sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 - poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 - poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ

nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru úveru, okrem úrokov.

22. Podľa § 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, (1) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;³) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.⁴) (2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Podľa § 4 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, (1) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

(3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Podľa § 298 CSP, (1) súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tej zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

26. Zmluva, ktorá je predmetom tohto konania o poskytnutí spotrebiteľského úveru je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko bola uzatvorená medzi dodávateľom finančnej služby konajúcim v rámci svojho predmetu činnosti ako podnikateľ a žalobcom - ako spotrebiteľom, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zároveň bol touto zmluvou poskytnutý úver, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

27. Žalobca namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem iného obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona číslo 258/2001 Z.z., k tomu súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2021, sp. zn. 2Cdo 69/2020, ktorý sa obdobnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy o úvere zaoberal na základe zákona číslo 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 a uzavrel, že nie je potrebné uvádzať presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) zákona sú splnené, ak zmluva obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a údaje, z ktorých možno určiť, dokedy povinnosť platiť úver s príslušenstvom trvá. s odkazom na toto uznesenie súd má za to že rovnako zmluva na základe zákona číslo 258/2001 Z.z. nie je potrebné uvádzať konečnú splatnosťou spotrebiteľského úveru. Predmetná zmluva totiž obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy (15.1.2010-15.9.2010), z čoho možno určiť dokedy povinnosť platiť úver trvá. Z uvedeného dôvodu preto nemôže byť predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročná a bez poplatkov. Navyše súd poukazuje na to, že žalobca si zvolil zrýchlený variant splácania podľa uvedenej zmluvy pričom pri tomto zrýchlení variante je v zmluve explicitne uvedená splatnosť k 15.01.2010 - 15.09.2010 a doplatok 01.10.2010 vo výške 301,17 eur. Preto mal súd za to že v zmluve bola uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru.

28. Žalobca namietal vo vzťahu k predmetnej zmluve, že táto neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona číslo 258/2001 Z.z. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky (istina, úroky a poplatky). (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2023 sp. zn. 1VCdo/4/2022). Preto ani z uvedeného dôvodu nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

29. Osobitne súd poukazuje na skutočnosť že na základe toho, že žalobca si zvolil zrýchlení variant splácania predmetná zmluva nebola určená úrokom zároveň nie sú zrejme dojednané žiadne ďalšie poplatky. Na základe uvedeného teda súd tejto časti žalobu zamietol.

30. Zároveň je potrebné poukázať na ustanovenie § 11 ods. 4 Zákona číslo 129/2010 Z.z. v znení zákona číslo 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2018, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Nemali by byť preto žiadne pochybnosti o tom, že od 01.01.2018 sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru

a neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Tieto priamo ustanovuje § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z., a to práve s odkazom na § 137 CSP. Citované ustanovenie je podľa názoru súdu potrebné aplikovať aj na úverový vzťah založený zákonom číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ustanovenie § 11 ods. 4 v znení novely 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2018 nemá prechodné ustanovenia, to znamená, že od účinnosti sa novela § 11 ods. 4 vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Je predsa zrejmé, že novelizovať bolo možné iba zákon 129/2010 Z.z. a nie už neúčinný zákon 258/2001 Z.z., ktorý bol práve zrušený zákonom číslo 129/2010 Z.z. Preto nároky vyplývajúce zo zákona číslo 129/2010 Z.z. je potrebné považovať za nároky vzťahujúce sa na právne vzťahy vzniknuté ešte za účinnosti zákona číslo 258/2001 Z.z.

31. Súd sa nestotožňuje so vznesenou námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Podľa ustanovenia § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Tvrdenia žalovaného o nemožnosti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosti zmluvných podmienok z dôvodu ich premlčania, sú absolútne nesprávne, pretože dané nepredstavujú majetkové právo spotrebiteľa, ale naopak je vecou a povinnosťou ex offio súdnej kontroly súdu skontrolovať spotrebiteľské zmluvy. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí 20Co/295/2014-151 zo dňa 21.04.2016 uviedol, že danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Predmetná žaloba je podľa názoru súdu okrem iného aj účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred používaním nečestných podmienok vo formulárových spotrebiteľských zmluvách.

32. Na návrh žalobcu súd podrobil súdnemu prieskumu aj neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v samotnej spotrebiteľskej zmluve o poskytnutí úveru, ako aj vo všeobecných obchodných podmienkach VUB, a.s.

33. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku II. tohto rozsudku, ktorú žalobca požaduje určiť za neprijateľnú uvedenú v časti C) Úverová karta, súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/19/2022 zo dňa 06.05.2022, ktorý vyhlásil túto podmienku za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že veriteľ týmto spôsobom vnútil spotrebiteľovi žiadosť o revolvingový úver, ktorý nebol v sfére jeho záujmu, nakoľko jeho záujem bolo získať klasický úver, čo aj bolo realizované. Navyše, žalobca nebol informovaný ani len o základných podmienkach revolvingového úveru, o výške úrokovej sadzby alebo o výške mesačnej splátky. Podaním tejto žiadosti síce nevznikla ešte zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, tá vznikla až jej akceptáciou zo strany veriteľa, konkrétne odoslaním oznámenia o prijatí žiadosti o poskytnutí úverového rámca, ale nič to nemení na fakte, že veriteľ týmto spôsobom donútil žalobcu žiadať aj o revolvingový úver, a to aj vtedy, ak o neho nemal vôbec záujem. Takýto postup možno vyhodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zakázaná. Nepochybne však uvedená zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto je neprijateľná.“ Na doplnenie svojej právnej argumentácie súd uvádza, že totožná zmluvná podmienka bola už vyhlásená za neprijateľnú, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov spisová značka 14Csp/28/2020 zo dňa 04.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2021, ako aj spisová značka 7Csp/52/2022 zo dňa 24. 10. 2022, a teda aj v tejto súvislosti súd poukazuje na princíp právnej istoty, ktorý patrí k základným princípom právneho štátu.

34. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku III. tohto rozsudku má súd za to, že táto ako aj ostatné zmluvné podmienky v predmetnej zmluve boli vopred pred formulované vnútené spotrebiteľovi, pričom tento nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, len ju celú akceptovať alebo odmietnuť. Tak ako je táto zmluvná podmienka formulovaná explicitne určuje poradie, v akom sa jednotlivé nároky veriteľa majú hradiť zo zaplatených splátok dlžníkom. Táto podmienka je zaťažená vadou neurčitosti do tej miery že nie je celkom zrejmé či sa príslušenstvo pohľadávky započítava ako uhradené pred alebo až po samotnej úhrade istiny z jednotlivých splátok. Táto neurčitosť umožňujú dodávateľovi, aby platby spotrebiteľa zarátaval najprv na úroky a poplatky a nakoniec na istinu úveru. To má za následok založenie nevyváženého vzťahu dodávateľa spotrebiteľa otázkach platenia úveru a to v neprospech spotrebiteľa. Splatenie úveru sa tak stáva netransparentným a spotrebiteľ je vydaný napospas rozhodnutiu veriteľa. Tu súd poukazuje názor Krajského súdu v Prešove spisová značka 6Co/161/2011 „Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich

nezaväzujú pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení. Z hľadiska zásad, na ktorých stoja občianskoprávne vzťahy a ich povahy, sa aj v súčasnej dobe dá vyvodiť to, že pri plnení peňažného dlhu sa plnenie má najprv započítavať na istinu a až potom na úroky v prípade, ak dlžník neurčí inak. Právna úprava však reaguje na situácie, keď priamo v zmluve si poskytovateľ priamo vymienil, že plnenie dlžníka sa bude najprv započítavať na úroky a až potom na istinu. Takáto podmienka by mohla byť ponímaná ako neprijateľná podmienka v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Pre slabšiu zmluvnú stranu, ktorá nemala možnosť ovplyvniť podstatu tejto podmienky nie je jedno, či sa jej plnenie započítava najprv na vysoké úroky a až potom na istinu. Zákonodarca preto považuje za významné zdôrazniť v občianskoprávnych vzťahoch v právnom myslení konsenzuálne akceptovateľnú zásadu, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu má právo označiť časť dlhu, ktorý plní výlučne dlžník a ak tak neučiní, neprechádza toto právo na veriteľa, ale použije sa dispozitívna právna norma. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS. 55/2001 - 19 zo dňa 24.02.2011, kde Ústavný súd uviedol, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom“. Vzhľadom na uvedené preto súd určil túto zmluvnú podmienku uvedenú v zmluve za neprijateľnú.

35. Vo vzťahu k zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku IV. Tohto rozsudku má súd za to, že je nemysliteľné, aby veriteľ uznával dlh v mene dlžníka, nakoľko sa to prieči inštitútu uznania dlhu ako jednostranného právneho úkonu dlžníka adresovaného veriteľovi. Veriteľ by sa pri uznaní záväzku dostával do hrubého konfliktu záujmov vo vzťahu k splnomocniteľovi - dlžníkovi a s poukazom na to že dlžník nemá žiadnu obdobnú právomoc vo vzťahu k veriteľovi takáto zmluvná podmienka vytvára hrubý nepomer právach a povinnostiach veriteľa a dlžníka. O obdobnej zmluvnej podmienky už bolo rozhodované Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 11C 23/2014 - 88 zo 16.05.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 1Co/161/2014 z 20. 10. 2014.

36. Na základe uvedeného s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd vyhlásil dotknuté zmluvné podmienky v preskúmvanej zmluve za neprijateľné, a preto neplatné v súlade s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

37. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v spore úspešný vo vzťahu k výroku I tohto rozsudku, preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania, keďže nebol zistený žiadny dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 Csp. Žalobca bol v spore úspešný vo vzťahu k ostatným výrokom tohto rozsudku, a preto súd mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania ostatných častiach konania, keďže nebol zistený žiadny dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

38. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.